

باسپاه فروردین      بر کرانه زد علم

ارتش و سپاه ما زد به فتح ما رقم

شد نهال آرزو      پر شکوفه امید

تا که مژده ی ضفر      زان دل آوران رسید

گل به خنده لب گشود      دل ز غصه وا رهید

هر طرف به شاخه ای      مرغ خوش نوا پرید

رفت ز غارت شد گل زگلستان      بس شقایق شد پر پر از خزان

این زمان بذر نو به هر کران (۲)      خوش بیفشانی با صد امید

ما به شوق زندگی      رو به گلشن آوریم

لاله های تازه بر دشت و دامن آوریم

در دل جوانه ها شوق رستن آوریم

با صفای باغبان سرو و سوسن آوریم

در پی شکست شب صبح روشن آوریم